

ЕКО

СВІТ

№8
2024

ПОНЕДІЛОК, 4 БЕРЕЗНЯ

«ЧИСТА КРАЇНА – ЧИСТА ЗЕМЛЯ»

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ОХОРОНИ ПРИРОДИ

Невідома Україна: Азово-Сиваський природний заповідник

На самому півдні нашої країни є один куточок, який багато років був прихований від погляду туристів, а сьогодні знаходиться під російською окупацією. Ми розповімо вам про острів з природним заповідником, який донедавна називали «українським Балі».

Азово-Сиваський національний природний заповідник знаходиться в Азовському морі між Херсонською та Запорізькою областями. Заказник створений в 1993 році на острові Бірючий, за ним також закріплена частина острова Куюк-Тук. Відзначимо, що Бірючий не зовсім острів. Вузькою косою він з'єднаний з материком і стає островом під час припливів. Про-

тяжність острова в довжину 20 км, а його максимальна ширина – 5 км. Площа острова складає 7232 га.

На острові колись жили скіфи, про що зараз нагадують кілька курганів і кам'яних статуй. За радянських часів на острові знаходилось два рибальські поселення, які затопило море. На початку 1960-х років з ініціативи генсека компартії СРСР та завзятого мисливця

Микити Хрущова на тутешніх заповідних територіях було створено «заповідно-мисливське» господарство.

На острові збереглася і його дача, на якій він був лише один раз. Уже в 1990-х роках поруч з дачою була побудована одна з резиденцій українських президентів.

З цієї причини острів довгий час був закритий для туристів. Екскурсанти і відпочивальники стали приїжджати на Бірючий всього кілька років тому. Повітря тут цілюще з запахом солі і степових трав, а море кришталеве чисте. Для відпочивальників є будиночки і передбачено три екскурсійні маршрути.

На найвищій точці острова знаходиться поселення, де проживають близько двадцяти працівників заповідника. Вони ведуть своє господарство, розводять тварин і самі випікають хліб. Під островом, на глибині понад 100 метрів є підземне прісне озеро, тому на поверхні б'є кілька джерел мінеральної води.

Потрапити на Бірючий острів до повномасштабного вторгнення можна було двома шляхами – кораблем з Херсонської області і машиною із Запорізької. Щоб побачити тутешніх рідкісних представників фауни, в заповідник радили приїжджати рано вранці або ввечері, оскільки вдень під час спеки тварини ховаються.

Острів Бірючий іноді називають «Ноевим ковчегом», оскільки ця ділянка суші стала місцем порятунку багатьох видів

тварин і птахів, які на материк зникли або знаходяться на межі зникнення.

Тварини тут живуть у природному звичному для них відкритому середовищі. Деяких тварин, популяції яких швидко збільшуються, заповідник продає в зоопарки ближнього та далекого зарубіжжя.

Тут мешкають близько тисячі акліматизованих благородних оленів, близько 2500 ланей, 90 куланів привезених з Асканії-Нова, а також декілька десятків свійських коней та муфлонів – така концентрація копитних все рідше зустрічається навіть в африканській савані.

У заповіднику мешкало понад 5 тисяч видів тварин, з яких 250 – хребетних, з них 48 – представники Червоної книги України. Протягом року в прибережних районах заповідної зони фіксується близько 1 мільйона птахів двохсот видів, з них 30 занесені до національної Червоної книги. На острові вдалось акліматизувати фазанів.

Ландшафти лучні, прибережно-водні та піщано-степові, в яких переважають очеретяні, ситникові, куничникові, пирийні, колхідсько-осокові та покісницево-кермекові угруповання (флора півострова нараховує близько 700 видів судинних рослин). На площі 232 га у 70-80 рр ХХ ст. створені захисні лісонасадження з маслинок вузьколистої, в'язу гладкого, робінії звичайної, ясену звичайного.

"Трьох тисяч тонн вистачило б вкрити плівкою весь Харків" — екологиня про наслідки виливу і загоряння нафтопродуктів

Забруднена шкідливими домішками атмосфера; отруєна земля та ґрунтові води; мастило і пальне у річці Немишля — і далі за течією; шкода тваринам — такими, на думку фахівчині з промислової екології Тетяни Тихомірової, будуть наслідки виливу і горіння нафтопродуктів, яке сталося 9 лютого через обстріл російськими Shahed.

Два-три наступні дощі у Харкові могли бути кислотними через горіння нафтопродуктів на нафтобазі у Немишлянському районі. Забруднена шкідливими домішками атмосфера; отруєна земля та ґрунтові води; мастило і пальне у річці Немишля - і далі за течією; шкода тваринам - такими, на думку фахівчині з промислової екології Тетяни Тихомірової, будуть наслідки виливу і горіння нафтопродуктів, яке сталося 9 лютого через обстріл російськими Shahed.

"НАЙГРШІЙ СЦЕНАРІЙ" - ПРО ШКОДУ ВІД НАФТОПРОДУКТІВ

Журналісти поговорили з кандидаткою технічних наук, доценткою кафедри хімічної техніки та промислової екології НТУ "ХПІ" Тихоміровою про шкоду для річки Немишля та жителів району, де стався вилів, повітря, ґрунтових вод та самого ґрунту.

Далі - пряма мова.

Це і є локальна екологічна катастрофа. Подивимось, що буде далі, але екологічна катастрофа локального рівня - це вже є. Три сфери екосистеми: вода, ґрунти й атмосфера. І в кожному випадку наслідки будуть різні, однак приємного не буде.

Тетяна Тихомірова - науковиця, екологиня, доцентка кафедри хімічної техніки та промислової екології НТУ

"ХПІ", кандидатка технічних наук.

Три тисячі тонн - це дуже велика кількість. Ця кількість потенційно могла б вкрити тонкою плівкою все місто Харків.

Якби там був тільки, наприклад, бензин - це легка фракція нафтопродуктів, це могло б бути не так шкідливо... Але є дані, що там був мазут і дизпаливо, а саме вони є найбільш сірковмісними продуктами. І вони - найважча фракція, їхнє згорання є найнебезпечнішим.

Якщо це були важкі або чорні нафтопродукти - це найгірший сценарій.

"СОРБЕНТ ПРАЦЮЄ ЯК ГУБКА, ЯК АКТИВОВАНЕ ВУГІЛЛЯ" - ПРО ОЧИЩЕННЯ РІЧОК

Здається, простіше було б все це затримати ще у річці Немишля. Вона не велика - не стрімка, не глибока, не широка. Навіть не всі місцеві називають її річкою.

А треба було реагувати вже в суботу ввечері або у неділю [10-11 лютого - ред.], коли стало зрозуміло, що все це стікає вниз, у річку Немишля, треба було ще до впадіння Немишлі у річку Харків встановлювати бонові споруди, розсипати сорбенти - і збирати ці нафтові плями, щоби воно не потрапляло далі. Тому що попереду Сіверський Донець.

В принципі, в неділю вже можна було з цим працювати, але в неділю не працюють багато служб. Не працює Департамент екології, і у нас немає екологічних загонів швидкого реагування.

Сорбент працює як активоване вугілля, як губка, що вбирає в себе. Він може виспатися на поверхню і сорбувати, а може бути частиною споруд, через які, як через фільтр, йде вода.

Потім з цим сорбентом теж треба щось робити, його треба утилізувати. Зазвичай його спалюють.

У домогосподарствах люди зазвичай, якщо щось виливається, якісь паливно-мастильні матеріали, використовують тирсу. Вона дуже гарно вбирає у себе. І потім її спалюють, хоча цього не варто робити у домогосподарствах.

За скільки ми зможемо очистити все? Це залежить від багатьох факторів: де ми поставимо ці загородження, які там будуть гідрографічні характеристики річки, що саме ми поставимо, адже є фільтруюча здатність - скільки води воно може пропускати... Це не швидкий процес.

Воно ще не один день буде змиватися і надходити у річку. Ми не можемо сказати, що через дві години вода буде чиста. Це не день і не два.

"ЗАГРОЗА РІЧКОВІЙ ЕКОСИСТЕМІ" - ПРО РИЗИКИ ДЛЯ НЕМИШЛІ

У річці Немишля є - дрібна, але є - рибна популяція, а ще жаби, черепахи. І це - класичний випадок, коли риба буде задихатися, буде мор. Через плівку на поверхні не надходить кисень. У воді його взимку і так не дуже багато.

Вся органічна фракція, що є в річці, коли немає кисню - не розкладається, а гниє. І зараз може бути мор риби. А якщо її не зібрати, то будуть трупна отрута. Плюс інші загиблі тварини, якщо їх не зібрати, їх теж змиє у річку. І це потенційна бактеріологічна загроза.

Та нафта, що ми бачимо на поверхні води - це верхівка айсберга. Частина нафтопродуктів осідає, а частина - у воді у зваженому вигляді. Відтак, те, що ми бачимо, за оцінками науковців, це тільки 20%. Уявіть! Всі інші: 40% на дні, ще 40% десь в товщі води.

Тому з Немишлею, на жаль, можуть бути катастрофічні наслідки. Через те що вона така, як струмочок. Але вона тече через пів міста і є важливою локальною водною екосистемою.

"ТЕ, ЩО МИ ЧОГОСЬ НЕ ВІДЧУВАЄМО, НЕ ОЗНАЧАЄ, ЩО ЙОГО НЕМАЄ" - ПРО ЗАБРУДНЕННЯ ПОВІТРЯ І КИСЛОТНІ ДОЩІ

Найбільша шкода повітрю була в момент вибуху і горіння. Що не згоріло - те випаровується, така структура нафтопродуктів.

Зараз ми не можемо сказати, що повітря очистилося. Дрібні частинки сажи, а сажа є продуктом згорання нафтопродуктів, - вони у зваженому вигляді, за всіма законами, залишилися над територією і розносяться над всім містом.

Те, що ми на запах чогось не відчуваємо, це не означає, що його немає.

А сажа є небезпечною, тому що вона сама по собі забиває дихальні шляхи людини й на ній осаджуються всі інші речовини. Вона діє як сорбент. Це як активоване вугілля - вона на

себе збирає все те, що додатково літає в нашому повітрі, а потім ми цим дишаємо.

На жаль, у нас недостатньо станцій моніторингу атмосферного повітря. Треба подивитися на кінці місяця, які дані отримає найближча до Немишлі державна станція спостереження. Там повинні бути перевищення по багатьох показниках.

На жаль, у неділю і понеділок [11-12 лютого - ред.] не було вітру, але пройшов дощ, і воно так "зависло" на цьому місці.

"Це локальна катастрофа" - екологія про забруднення харківських річок нафтопродуктами

І, як передбачають науковці, у повітря потрапило багато сірковмісних сполук, які утворюють кислотні дощі. Тобто ми будемо мати дощі з рівнем рН 4-4,5. Це тривалий процес і, можливо, будуть певні наслідки ще через тиждень, через два.

Відстань - два кілометри, 10, 20 - буде залежати від метеоумов, від інтенсивності дощу, від тієї кількості сірки, яка потрапила, на яку висоту піднялося.

Якщо ви без капелюха йдете, без парасольки - для волосся це не є корисним. Для будівель так само це не корисно. Зелених листочків ще немає, тобто дерева не будуть пошкоджені, але природа вже почала прокидатися.

"НЕ РИЗИКНУЛА Б НАВІТЬ МАШИНУ МИТИ ЦІЮ ВОДОЮ" - ПРО ОТРУЄННЯ ГРУНТОВИХ ВОД

З проблемою ґрунтових вод ми стикнемося не сьогодні, але стикнемося. Нафтопродукти просочуються на значну глибину. Взагалі земля, ґрунт - це теж фільтр, частково вони відфільтрують. Але в підземних водах, особливо таких, що неглибоко залягають, ми побачимо ці нафтопродукти.

Джерело, яке неподалік, нижче по течії Немишлі розташоване, - треба подивитися мапу ґрунтових вод, де його початок - він може бути десь далеко.

Я думаю, що повинен бути виданий припис не користуватися в певному радіусі джерелами, колодязями... До артезіанських свердловин, якщо вони глибокі, не дуже швидко добереться,

але поступово буде і там. Те, що неглибоке - колодязі, копанки, каптажні джерела - принаймні місяць не треба користуватися цією водою. Краще передіти людей.

Сподіваюсь, що люди, коли відчують присмак або запах, не будуть вживати воду для пиття. Вона взагалі не бажана для використання: не треба город її поливати, не треба прати в ній, навіть машину я б не ризикнула мити цією водою.

І треба, мабуть, найближчих пів року відбирати щотижнево проби - і дивитися. Це не буде миттєво: сьогодні 10 одиниць, а завтра 100. Буде поступово зростати в підземних водах концентрація нафтопродуктів. Треба спостерігати, як вона буде рости, рости - і в якийсь момент почне падати.

"МОЖНА САДИТИ ПОМІДОРКИ? НЕ МОЖНА" - ПРО ЗАБРУДНЕННЯ ЗЕМЛІ

ґрунти, як будь-яка екосистема, здатні до самовідтворення. Поступово земля це все перетравить. І навіть водні екосистеми потрошку. Але з ґрунтами найважча ситуація, тому що воно тривалий період буде пригнічувати розвиток рослинності. Хоча технології відновлення ґрунтів, забруднених нафтопродуктами, існують. І вони не такі дорогі, як могло би здаватися.

Я не знаю, чи вирощують люди, які там живуть, собі помідорки чи полуницю. Але ж вони бачать, що ґрунт забруднений, що він залитий мазутом чи іншими нафтопродуктами. Що їм з ним робити?

Треба зняти найбільш забруднений верхній шар землі - і куди? Я не чула, щоби були такі повідомлення, а це треба комунікувати. А на яку глибину знімати - пів метра? А може десь вже просочилося глибше, це ж залежить від ґрунту. На початку вулиці, всередині, в кінці - скрізь буде по-різному.

Що посадити, щоби стимулювати самоочищення? Це розповсюджений метод фітореMediaції, фітомеліорації. Людям треба сказати, які рослини посадити - і хоча б перший рік не збирати врожай! Це не має бути те, що їм захочеться з'їсти або, якщо це квіти, зрізати і занести додому.

Звичай це багаторічні або однорічні рослини. В цій сфері багато досліджень. Відкриваєте Google, задаєте в пошук "фітомеліорація нафтозабруднених земель" - і на першій сторінці отримаєте три дисертації на цю тему.

Для прикладу, обліпіха: вона невибаглива, вона росте там, де не росте нічого, вона класно відновлює ґрунти, тому що на її коренях розвиваються ті бактерії, які розкладають нафтопродукти. Плоди в такому разі краще не їсти, а вона така колюча, що з неї ніхто їх не збирає.

Але ж ми не можемо сказати людям: "Не саджайте помідори! Саджайте обліпіху!" Треба спершу дослідити. Який шар землі зняти, чим його замінити. А може воно так просочилося, що верхній шар не треба знімати. Достатньо, можливо, просто засипати тирсою, щоби вона увібрала, зібрати тирсу - і засіяти чимось, якоюсь одно- або дворічною рослиною. Потім знов провести дослідження: можна саджати помідорки? Не можна? Ще рік не саджаємо.

А там, де не було великої пожежі, але потрапили нафтопродукти, якщо ми землю не використовуємо для сільгосп потреб - хай вона сама відновлюється. Але можна їй допомогти. Нікому не буде приємно, якщо був зелений газон, а тепер чорна пляма. А на ній рік-два нічого рости не буде.

Будуть йти дощі, щось буде змиватися, стікати, щось потрапляти глибше, дивлячись який ґрунт. А влітку, зі зростанням температури, почнеться випаровування. Буде неприємний запах і не дуже корисний. Робити треба щось вже.

"ПРИРОДА НЕ ЗАКЛАЛА ІНСТІНКТ ПРОТИДІЇ" - ПРО ШКОДУ ТВАРИНАМ

Всі тварини, які потрапили під дію наслідків вилуви, вони забруднюються нафтопродуктами. Це качки, це домашні тварини - в приватному секторі є багато тварин. Бобри, на жаль, так само, а їх там багато, і вони вже відчувають наслідки.

Для тварин нафтопродукти токсичні. Вони намагаються себе очистити і

скльовують, злизують - фактично вживають їх. Іде загальна інтоксикація організму, вражається нервова система, в перспективі це загибель від отруєння. І це не легка, не миттєва загибель.

Кіт, який замастився нафтопродуктами. Власникам довелося звертатися до ветеринарного лікаря, щоби відмити тварину і запобігти отруєнню токсичними речовинами. Фото: Ірина Антонюк

Люди спостерігають, що бобри ходять по приватному сектору, шукають, куди ж їм подітися. На жаль, в природі немає механізму протидії - у пташок, тих же качок. У них був ареал, де вони плавали по річці, - а там нафта. У них немає інстинкту переселятися, у них інстинкт - навпаки: повертатися на своє місце, де вони постійно живуть. Природа не заклала інстинкт протидії.

Тут і зараз всі ті, хто зараз тут живе, всі тварини потенційно у небезпеці. Від хробачків у ґрунті до птахів.

ЩО ВІДОМО ПРО УДАР ПО НАФТОБАЗІ ТА ПОЖЕЖУ У НЕМИШЛЯНСЬКОМУ РАЙОНІ ХАРКОВА 9 ЛЮТОГО

Вечері 9 лютого російські безпілотники влучили по нафтобазі у Харкові. Внаслідок влучання стався витік пального, через що спалахнула пожежа.

Згоріло щонайменше 15 будинків. Семеро людей, серед яких троє дітей, загинули. Ще троє зазнали поранень. За даними слідчих поліції, по території підприємства росіяни вдарили трьома дронами типу Shahed.

Роботи на нафтобазі у Немишлянському районі завершили об 11:00 12 лютого. Рятувальники майже 60 годин усували наслідки пожежі.

Після удару РФ по резервуарх підприємства у Немишлянському районі 9 лютого стався витік нафтопродуктів в екосистему. За попередніми даними, у середовище потрапило близько 3000 тонн продуктів. Розлиття нафтопродуктів сталося через те, що один з "Шахедів" пошкодив захисні споруди нафтобази, розповів очільник ОВА Олег Синегубов.

Фантастична краса білосніжних пісків національного парку Lencois Maranhenses в Бразилії

Національний парк Lencois Maranhenses розташований у північно-східній частині Бразилії. Це одне з найпрекрасніших і загадкових місць на Землі. Більш ніж на тисячу квадратних кілометрів розкинулися білосніжні шовковисті піщані насипи, крізь які місцями пробиваються прохолодні оазиси бірюзових озер. Спершу може здатися, що це пустеля, однак насправді для Lencois Maranhenses характерний регулярний сезон дощів. Саме дощова вода скупчується між дюнами, утворюючи блакитні та зелені лагуни. Найбільш красивим місце виглядає в період з липня по вересень.

Ленсойш Мараненсеш (Lencois Maranhenses) – одне з найцікавіших місць Бразилії. Якщо подивитися на парк з вертольота, виникає відчуття, що дивишся на велику ковдру, яке рухається у напрямку вітру. Піски і лагуни постійно переміщуються під впливом сильних вітрів, тому в Ленсойсе кожен мить неповторно, кожен краєвид унікальний і неповторний. Крім білосніжних дюн і загублених лагун, на території Національного парку Ленсойс Мараненсеш виростають мангрові зарості, в нетрях яких мешкають олені, золотисті зайці та інші тварини, в заплавах річок і озер – краби та каймани. Лише в цих районах ґрунту досить родючі для таких гігантів, як мангрові дерева, висота яких сягає 12 метрів. На території національного парку також знаходиться кілька поселень, жителі яких в дощовий сезон займаються рибальством, а в сухій – скотарством.

У національному парку Ленсойш Мараненсеш на півночі Бразилії, розташоване одне з чудес бразильської природи, яке носить назву – Простирадла Мараньян.

Це – дивовижна місцевість, що поєднала в собі дюни висотою до 40 метрів із самого білого на планеті піску і обрамляють їх найяскравіші на Землі прісні озера. Цей фантастичний ландшафт має площу понад 1550 кв. км і вдається вглиб материка на 270 км. Однак це дивовижне місце язик не повернеться назвати пустелею не тільки через унікальний сусідства води і пісків. Піщані дюни і лагуни під впливом повітряних мас постійно переміщуються, тому кожен побачений тут краєвид недовговічний і унікальний. А ще тут є зелені мангрові островці, в заростях яких мешкають зайці, олені й інша живність. У заплавах прісних озер можна зустріти кайманів і крабів. На родючих ділянках ґрунту мангрові дерева виростають до 12 м.

Протягом сухого сезону (грудень-березень) температура повітря досягає +36 ° С. Лагуни частково пересихають, багато їх мешканців зникають і Ленсойш Мараненсеш починає нагадувати пустелю. Однак це ілюзія: озера і раніше ховаються за верхівками дюн, а перетворив краєвид все так само виразний.

З настанням сезону дощів водойми знову наповнюються рибою, черепахами і ракоподібними, прилітають птахи і життя стає різноманітніше і яскравіше. Період з червня по жовтень, коли формування озер досягає пікової точки – це найкращий час для відвідування Ленсойш Мараненсеш.

Щороку безліч туристів приїжджають в національний парк, щоб помилуватися головною його визначною пам'яткою – чарівним поєднанням білосніжного піску і бірюзово-блакитний прозорій води. Вхід в національний парк безкоштовний. Для збереження екологічного балансу місцевості – проїзд автотранспорту по території парку обмежений. В якості транспортного засобу туристи можуть використовувати велосипед або сендборд.

Повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "БОГОДУХІВСЬКИЙ МОЛЗАВОД"

Повне найменування суб'єкта господарювання: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "БОГОДУХІВСЬКИЙ МОЛЗАВОД"

Скорочене найменування суб'єкта господарювання: ТОВ "БОГОДУХІВСЬКИЙ МОЛЗАВОД". Ідентифікаційний код в ЄДРПОУ: 36537542

Юридична адреса: 62103, Харківська область, Богодухівський район, м.Богодухів, провулок Харківський, будинок 6, тел. +380575831899

E-mail: tov.bmz@ukr.net

Фактична адреса майданчика приймального відділення очисних споруд ТОВ "БОГОДУХІВСЬКИЙ МОЛЗАВОД": Харківська область, Богодухівський район, м. Богодухов, вул. Оверченка, 16.

Метою отримання дозволу забруднюючих речовин в атмосферне повітря для даного майданчика існуючого об'єкта є здійснення господарською діяльністю, яка пов'язана з викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря, для забезпечення виконання вимог, передбачених нормативами екологічної безпеки у галузі атмосферного повітря.

На території майданчика приймального відділення очисних споруд знаходяться наступні ділянки: приймальне відділення

На території приймального відділення очисних споруд підприємства на цей час знаходиться 1 джерело викидів, з якого до атмосферного повітря викидаються наступні забруднюючі речовини: оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту, оксид вуглецю, метан, речовини у вигляді суспендованих твердих частинок недиференційованих за складом, аміак, натрію гідрооксид (натр їдкий, сода каустична), сірководень (H₂S), етилмеркаптан, метилмеркаптан.

Валовий викид складає: 0,05444106 т/рік.

Висновок з оцінки впливу на довкілля (ОВД) не отримувався, в зв'язку з тим, що майданчик приймального відділення очисних споруд підприємства не підпадає під перелік установ та організацій на які потрібно розробляти звіт з ОВД та отримувати відповідний Висновок. (Закон України від 23.05.2017 № 2059-VIII Про оцінку впливу на довкілля з останніми змінами, внесеними в Закон від 15.03.2022 № 2139-IX, ст.3 п.10 - "установки для очищення стічних вод з водовідведенням 10000 м³/добу і більше"). Потужність очисних споруд підприємства складає 200 м³/добу

Даний об'єкт відноситься до третьої групи та не підлягає постановці на Державний облік. На території об'єкта не має виробництво або технологічного устаткування, на яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування та джерел викидів, з яких в атмосферне повітря надходять забруднюючі речовини від виробництва та технологічного устаткування, на які повинні впроваджуватися заходи щодо досягнення встановлених нормативів гранично допустимих викидів для найбільш поширених і небезпечних забруднюючих речовин. Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій та заходи щодо скорочення викидів на підприємстві не передбачаються.

Відповідно до матеріалів що обґрунтовують обсяги викидів забруднюючих речовин, на об'єкті не має перевищень встановлених законодавством нормативів, а також згідно з результатами розрахунків розсіявання забруднюючих речовин в атмосферному повітрі, встановлено, що перевищень ГДК на межі житлової забудови та на межі СЗЗ по вмісту забруднюючих речовин не має. Пропозиції щодо дозволених обсягів викидів відповідають чинному законодавству.

Зауваження та пропозиції просимо надсилати протягом 30 календарних днів з дати публікації повідомлення до Харківської обласної військової адміністрації за адресою: 61002, м. Харків, вул. Сумська, 64., тел. (057)7052153, E-mail: upress@kharkivoda.gov.ua

Газета - "Екосвіт", вітчизняне, українською мовою. Тематика газети - екологічна.

Засновник - Харківська обласна організація Українського товариства охорони природи.

Відповідальний за випуск - Суровцева І. В.

Порядковий номер випуску, дата його виходу в світ - №8 від 4.03.2024.

Тираж - 300 шт. Розповсюджується безкоштовно.

Адреса видавця - м. Харків, вул. Серпова 4, оф. 511-610.

Серія, номер і дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію -

КВ № 24203-14043ПР від 30.10.2019. Видавець - ФОП Суровцева І.В.

Точка зору відповідального за видання не завжди співпадає з точкою зору авторів.

Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Рукописи не рецензуються та не повертаються.

Тематика газети - екологічна, українською мовою.

Спосіб поширення: 100% - роздріб. Обсяг: 8 шпальт. Формат: А4, кольорова.

Розміщення інформації в газеті "Екосвіт" тел. +38 099 199 69 79

surovtceva2205@gmail.com